

L'ALT EMPORDÀ

joan ferrerós

La costa | A Cadaqués, els del poble i el capdesetmanista i estiuellant que fa més de mig segle freqüentava Boccaccio han protagonitzat una escaramussa inofensiva: els uns volien els antics norais pintats perquè durin més, i l'altre, tal com surten a les postals sèpia. Després de l'estira-i-arronsa de si era una broma (pesadíssima) o de si Jaume Sastre volia degollar Magda Casamitjana mentre esmorzava amb uns amics en un bar, el jutge sentència que va cometre un delictes d'homicidi en grau de temptativa per haver agredit l'alcalde amb un ganivet. Costes diu que els tres hotels i els mil apartaments de Santa Margarida que són en espai públic –segons la consideració d'espai públic que té el dit organisme estatal– no són en espai públic, i hi afegeix que les edificacions d'Empuriabrava que són en espai públic també deixaran de ser en espai públic. Castelló: quatre milhomes travessen la Muga en cotxe després de treure la tanca dels municipals i han de ser rescatats pels bombers; esperem que els passin la factura i que la prepotència no l'hagi de pagar el contribuent. Estanis Puig, alcalde de l'Escala, i la mi-

nistra de Defensa tornen al poble els terrenys militars de la Clota, unes 13 hectàrees.

Política i eleccions | El públic aguanta el ruixat que comporten, en complicitat amb els mitjans, les eleccions municipals. Palau de Santa Eulàlia puja en nombre d'habitants –part dels barcelonins de cap de setmana s'hi ha empadronat– i tindrà ple convencional en lloc de funcionar de forma assembleària; amb tot, els veïns nous i vells no volen deixar de participar en les decisions municipals com han fet fins ara. Canet, d'ERC, després de la davallada –de 6 a 2 regidors–, seguirà de diputat a Madrid, i a Figueres posa el càrrec de regidor a disposició del partit; Vila, de CiU, amb majoria absoluta –12 regidors–, assegura que s'estima més ser alcalde de Figueres que no pas acceptar el càrrec que diu que li oferia Mas. I a Catalunya, que, segons un excantant de Verges, «si és un país, el tenim malalt i malferit», ha mort un senyor de Figueres: Miquel Esteba, exalcalde, empresari i independentista.

Instituts | Els mitjans diuen que els directors de 24 instituts de tot l'Empordà proposen de fer jornada intensiva amb classes de 9 del matí fins a les 2 del migdia; com que els enquadrats (i enquadrades) d'ESO –és a dir, tots (i totes), perquè és obligatori– tenen el dinar pagat –els el paguem els contribuents–, han comptat que l'Adminis-

tració –no pas nosaltres– s'estalviaria quatre milions en menjador; com sol passar, la Generalitat de Barcelona diu que ho estudiarà. La Generalitat de Girona –concretament el cap de serveis, Sr. Bayot– els ha advertit per carta que no facin més declaracions a la premsa, que la roba es renta a casa. Per això ara no sabem el que, segons els directors que ja ho tenen comptat, l'Administració s'estalviaria si els adscrits (i adscrites) anessin a l'institut a peu, en bicicleta o amb el 4x4 de la mama, en lloc de l'autobús que entre tots els paguem.

EL BAIX EMPORDÀ

gerard prohías

Costa Sobrepera | Josep Costa Sobrepera és un pintor com els d'abans; vull dir, aquells que van assajar l'ofici amb la pràctica, la insistència i l'entusiasme; aquells que aprenien dels més grans del seu entorn, de la manera com abans s'adquirien els oficis. Avui tenim la sensació que tothom neix ensenyat; dècades enrere se sabia que l'ofici només es podia entendre a partir de la meritació, i si de cas, després de molts anys i molt d'esforç, l'artesà esdevenia artista, comptades vegades.

>> *El cotxe on viatjaven els quatre joves que van intentar creuar el riu Muga pel passallís de Castelló d'Empúries.*

ACN - XAVIER PI

>> *El director dels serveis territorials d'Ensenyament, Albert Bayot.*

ACN - MARINA LÓPEZ

Ara en Costa Sobrepera, un palafrugellenc que ha fet del paisatge la seva raó de ser, un palafrugellenc lligat als palamosins de la galeria Tramontan Josep Sarquella i Ezequiel Torroella, deixa un llegat ingent de la seva obra a les poblacions de Palafrugell i Pals i a la Diputació de Girona. Retorna al país allò que ha fet d'ell l'artista privilegiat que és. Mentre les avantguardes campaven arreu del món artístic, els paisatgistes que havien nascut o s'havien instal·lat a l'Empordà feien del paisatge gairebé una ètica artística. Calella es va convertir en el pol d'atenció que centrifugava totes les marines. Vidal Palmada i Joan Serra exercien el mestratge entre alumnes avantatjats com els abans esmentats Sarquella i Torroella o com Rodolfo Candelaria, el *beatnik* nascut a Texas. Aquests que deia eren pintors que literalment viatjaven junts a la recerca del paisatge. Veles, mar, penya-segats i camps de blat i campanars eren la metàfora de paraules tan nobles com *dignitat* i *esforç*; és cert, no han innovat a la manera, per exemple, de Modest Cuixart, un dels seus veïns, però el necessari *aggiornamento* de la tradició dins la mateixa tradició ha estat cosa seva.

Verges | L'Empordanet és una terra antiga, petita i esquerpa. A Verges, la dansa de la mort prové d'allà on no arriba la memòria i els segles es perden en una boirina difícil d'evitar. Verges és el paradigma d'aquest Empordanet

interior que tan nostre sentim i tant enyorem els empordanesos de costa. Verges és la capital d'alguna cosa en el nostre cor empordanès –i disculpeu la cursileria, que sí, que sé que ho és.

A l'espai cultural de Can Puntó (antiga casa de la família de la no menys imprescindible Caterina Albert, la Víctor Català balancejant-se entre els dos Empordans), amb tota la humilitat del seu campanar i la saviesa de les velles, les raons de Verges, sempre entenimentades i destres, s'alcen irrefutables: una part del futur Espai Verges 50. Un homenatge a Lluís Llach, la nostra referència, ara ja sí tan sòlida com Josep Pla. És ben clar que l'un i l'altre no tenen res a veure, però també és ben clar que ambdós ens van fundar com a comarca. Són, com qui diu, la mateixa cara d'una moneda. Sorruts, esquerps, entramuntanats; plàcidament progressistes i exacerbament conservadors. O viceversa.

LA GARROTXA

joan sala

Esllavissada a Castellfollit | A final de març es va produir una important esllavissada a l'extrem est de la cinglera de Castellfollit de la Roca, tot i que segons els tècnics no representa cap perill per als habitatges de la vila

vella que estan situats tocant al basalt. No és la primera vegada que això succeeix, i les causes sembla que van ser, com en altres ocasions, les fortes pluges que van caure a la zona i el fet que a la base de la cinglera basàltica hi ha argila. El despreniment ha modificat parcialment la imatge d'aquella part de la cinglera, que ha anat sofrint modificacions semblants al llarg del temps.

Diversitat d'actes culturals | Al llarg dels mesos se celebren esdeveniments que apleguen un bon nombre d'interessats tot i la seva especialització. Aquest és el cas de la sisena edició de la Mostra Internacional de Documentals Olot.doc, que va presentar una programació de vint-i-un documentals, i que va plaure al públic i la crítica especialitzada. Així mateix es va celebrar la primera edició de Zoomvi, un festival de realitzadors de videoclips que va portar les darreres novetats a Reus, Barcelona i Olot, amb un seguit de projeccions, col·loquis, concerts i una batalla de videoclips, gràcies a la tecnologia de l'Anella Cultural, que va permetre interconnectar les tres seus en temps real. El festival de dansa Sismògraf, autoanomenat «el festival que detecta el moviment», té la voluntat de convertir Olot i les Preses en escenaris d'activitats relacionades amb la dansa en tots els seus àmbits. A Castellfollit de la Roca van fer unes jornades de fotografia contemporània amb el nom

>> La representació teatral de la Processó de Verges.

ACN - MIREIA RECASENS

>> Esllavissada a l'extrem est de la cinglera de Castellfollit de la Roca.

JOAN SALA

>> Presentació del Festival Zoomvi.

ACN - MARGALIDA AMENGUAL